

عدم پرداخت بیمه بیکاری به کارگران قراردادی

بر اساس آخرین اخبار مندرج در روزنامه های ایلنا و ایسنا ، دیوان عدالت اداری کشور در تائید نظر سازمان تامین اجتماعی ، به عدم پرداخت بیمه بیکاری به کارگران قراردادی رای داده است . این در حالی است که بیش از نیمی از کارگران شاغل در کشور را کارگران قراردادی تشکیل میدهند و بر اساس سیاستهای تعدیل نیروی کار و گسترش هر روزه خصوصی سازی بر تعداد کارگران قراردادی اضافه میشود.

دکتر فرشید سیم بر استاد دانشگاه بهشتی و کارشناس اقتصادی در این رابطه و در گفتگو با خبرنگار ایلنا اظهار نظر کرده و در بخشی از سخنانشان گفتند که تصمیم دیوان عدالت اداری یک تصمیم خلق الساعه بوده است.

همزمان با صدور این رای همایش « کودکان کار در آیین اقتصاد» برگزار و آقایان دکتر سرمست و دکتر قاسم زاده هرکدام به سهم خود ضمن تحلیل و بررسی دلایل و عوامل کار کودکان و بر شمردن عوارض و آسیبهای ناشی از آن که بر کسی پوشیده نیست، راهکارهایی پیش روی دولت گذاشتند و گفتند که دولت باید سعی در رفع فقر کند و جالبتر اینکه بر نقش مشارکتهای مردمی تاکید کردند.

قبل از هر چیز لازم است به این آقایان استادان دانشگاهها بگوئیم که دیگر حنایتان نزد طبقه کارگر ایران ، توده های زحمتکش و دانشجویان مبارز رنگی ندارد ، همه میدانند که هدف شما از اینگونه اظهار نظرها تنها به انحراف کشاندن مبارزات توده ها و سرپوش گذاشتن روی سیاستهای از پیش تعیین شده جاهلان سرمایه و خادمان بورژوازی جهانی است ، همه میدانند که این تصمیمها خلق الساعه نبوده بلکه نتیجه سیاستهای ضد کارگری تصویب شده برنامه های چهارم توسعه میباشد، منظور این آقایان از رفع فقر از جانب دولت چیست؟ دولتی که سراپا دشمن فقرا و خود خالق فقر است ، آیا محروم کردن از بیمه بیکاری بیش از نیمی از جامعه کارگری شاغلی که بیکاری بر وی تحمیل شده ، خلق فقر نیست؟ آیا کارگری که اجبارا بیکار گشته و هیچ حقوقی دریافت نمیکند، مجبور نخواهد شد کودکش را به جای مدرسه به بازار کار بفرستد؟ این چه همایشی است که برگزار میکنید و این چه راهکاری است که پیش رو میگذارید؟ تا کی میخواهید خاک به چشم کارگر بپاشید؟

کارگران ایران خوب میدانند که این اقدام پیش قراول سیاستهای ضد کارگری محافظه کاران و مجلس هفتمشان است و این تجاوز آشکار به تامین اجتماعی گامی است در راستای خاتمه بخشیدن به الگوهای رفرم و اصلاحات و عده داده شده ای که چشم طمع رفرم خواهان و اپوزیسیون بورژوازی را پر کرده بود و عاقبت به سرخوردگی شان انجامید .

اما جمهوری اسلامی با این تعرضات به حقوق کارگران تنها گور خود را میکند ، چرا که ما همزمان شاهد گسترش روز افزون اعتراضات کارگری و دیگر توده های مردم زحمتکش ایران هستیم و اما پیروزی کارگران تنها در گرو انسجام در تشکلهای مستقل و حمایت از مبارزات دیگر اقشار زحمتکش جامعه و پیوند و جلب حمایت جهانی کارگران است.

عثمان جهانی 25 . مه . 2004